

Den i början Olycklige,
Men genom sin Kärestas trohet, til slut
ända lycklige Friaren;

Föreståld uti 2:ne Rymmodiga

W i s o r,

Skrefne Midsommars-Afton År 1805,

Åf

Hans Barde.

Den Första,
Som är Friarens Klagan:
En Wisa uti min enslig-
het stor, &c.

Den Andra,
Som är Fästmons Svar:
Min älskade Gofte hwad
jämtrar Du Dig, &c.

Sjungas efter egna behageliga Melodier.

I.

En Wisa uti min enslighet stor,
wil jag härmed sjunga; Ty såkert
jag tror, Att Gud Han mig nå-
deligen tröstar.

2. Jag hafwer til dig satt en
kärlek så stor, Den aldrig utur
mitt hjerta bortgår; Men följer
mig neder till grafwen.

3. Dersör måst jag gå nu hwar-
endaste dag; Med forgbundit
hjerta så är dit behag; men Gud
Han mig wissertlig försörjer.

4. Den första kärlek som jag
fattat har, Han blifwer nu för-
bjuden utaf din fåra Far, din
Broder och din Fader mig förskjuta.

5. Men kom ihog de orden som
du mig låfwat har; Att wi här
på

på jorden skull' blifwa ett par,
De orden af kärlek du sade.

6. Likwål har du nu dig ifrån
mig bortwänt, din trolösa flärd
har mitt hjerta beflämt, men
Gud Han mig wissertligen tröstar.

7. Din rosenröda mun, och dina
ögon så blå, de hafwa lagt uppå
mig en börda så swår; Den bör-
dan till grafwen mig följer.

8. Så länge som blodet fins
warmt i min kropp, så länge jag
älskar och önskar dig godt; Att
Gud Han dig lycka will sända!

9. Din slägt och din Fader, i
sinnet dig smög, Att jag är dig
för ringa och du är mig för hög,
För det at jag rikedom ej äger.

10. Wil du här i werlden dig
söka rikedom, Så gör dig all flit
at

at bli Dygdig och From; Den
rikedom på Domedag hjälper.

11. Men just derutinnan min
olycka gror, Att jag skulle älska
den mig war för stor; Ty hon
wil ej wara min life.

12. Min skönaste blomma, min
käraste vän! fast jag nu är swiken
så önskar jag än, Dig lycka, så
länge Du lefwer!

13. Och skall nu din Fader så
skilja oss åt; Så gifwe det Gud
at wi ej med gråt, På yttersta
dagen må mötas.

14. Jag hoppas dock nu, at wi
en gång må få, Från forgen til
glädjen i Himlen ingå, Och där
med hwar annan oss Fånga!

* *

* *

* *

Den

Den Andra:

I.

Min älskade Gofse hwad jäm-
rar Du Dig, För flärd och för
falskhet Du anklagar mig; Men
jag wil dock blifwa Din Måka.

2. Min Far och min Broder
för fattig Dig fann Och ansåg
för ringa at ta mig til Man; Nu
skal Du dock blifwa min Måke.

3. Dem borde jag lyda; Din
wille jag bli; Mit hjerta med
smärta fick stort bränderi, Hur Du
skulle blifwa min måke.

4. Jag bad och jag gråt; och
en Dotterlig tår, Ad! wet Du
hwad den hos en God Far för-
mår? Just den gör at Du blir
min måke.

5. Min

5. Min Fader han rördes och talte så här: Om det är Din lycka, min Dotter, så får! Så må han väl blifwa din Make.

6. Men, sör du, min Kari! Du wil också ha mat; Nog älskar Dig Anders; Men fattig och lat, Hur kan han Dig föda som Make?

7. Din afledna Moder och jag har med nit, Dig handledt till arbete, Dygder och flit, Att Du skall bli nyttig som Make.

8. Med swett och med möda jag arbetat har, Att dig och din Broder försörja som Far, Och få någon hjälp åt Din Make.

9. Men om nu Din Anders ej följer mitt lag; Om han blott wil roa sig dag uppå dag, Så räcker ej hjälp från hans Make.

10. Dock

10. Dock wil han bli flitig och följa mit spår; Så tror jag at Gud wißerligen förmår, Försörja båd' Dig och Din Make.

11. Jag kyste min Far och jag tacka så ömt; Men derföre har jag hans ord ej förglömt, När jag nu tar Dig til min Make.

12. Jag lofwade på Dina wagnar min Far, Att Du skulle blifwa hwad han varit har: En flitig och arbetsam Make.

13. Min Älskade Anders besdrag ej mitt hopp; Men håll mina ord och fyll löftet sjelf opp, Så snart du nu blifwer min Make.

14. Låt Gubben få glädje af dig, som af mig, Gud fruckta, följ Dygden och gack på dess stig; Så skal jag dig wörda som Make.

15. Det

15. Det lyser om Söndag, war
hurtig och glad! Dröm om mig
hwar natt at du ser mig i bad,
Där jag gör mig fin til din Måka.

16. Men efter du skyllt mig för
falskhet och flård, Så hör nu det
straff som jag funnit dig wård,
Den första natt du blir min Måke:

17. Du skal ej få röra dig mer
än en fåpp, Intil dess at ömheten
ifrån min låpp dig låckar i famn
på Din Måka.

Exemplaret kostar 1 s.